

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

Warszawa, 30 listopada 1956 r.

Nr 4

Poz. 47-56

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra Budownictwa

- Poz. 47 — Nr 62 z 27.X.56 r. w sprawie zwiększenia oszczędności energii elektrycznej w zakładach przemysłowych.
- Poz. 48 — Nr 65 z 27.X.56 r. w sprawie oznaczania norm opracowywanych w ramach prac normalizacyjnych resortu Ministra Budownictwa.
- Poz. 49 — Nr 66 z 16.X.56 r. w sprawie trybu odpisywania niezawinionych niedoborów materiałowo-towarowych.
- Poz. 50 — Nr 67 z 28.X.56 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych na budowie Huty im. Lenina.
- Poz. 51 — Nr 69 z 3.XI.56 r. w sprawie tworzenia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych.

- Poz. 52 — Nr 72 z 5.XI.56 r. w sprawie zmiany nazwy betonów lekkich nr 1 i nr 2.
- Poz. 53 — Nr 76 z 8.XI.56 r. w sprawie wydawania decyzji o umarzeniu oraz udzielaniu ulg w spłacaniu należności przysługujących jednostkom Ministra Budownictwa.

Pisma okólne Ministerstwa Budownictwa

- Poz. 54 — Nr 22 z 5.XI.56 r. w sprawie księgowego ujęcia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych.
- Poz. 55 — Nr 23 z 28.X.56 r. w sprawie zasad eksploatacji parowozów manewrowych w budownictwie oraz premiowania pracowników, obsługujących te parowozy, za oszczędne zużycie węgla.
- Poz. 56 — Nr 24 z 7.XI.56 r. w sprawie godzin nadliczbowych.

Komunikat

47.

ZARZĄDZENIE nr 62 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 27 października 1956 r.

w sprawie zwiększenia oszczędności energii elektrycznej w zakładach przemysłowych.

(L. dz. DME/VII/0/56)

W wykonaniu uchwały nr 449/55 Prezydium Rządu z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie zwiększenia oszczędności energii elektrycznej w zakładach przemysłowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Poleca się biurom projektowym, aby we wszystkich przedkładanych do zatwierdzenia projektach urządzeń energetycznych:

- 1) wartość współczynnika mocy nie była niższa niż 0,85 (ewentualne odstępstwa od tej wielkości wymagają w każdym przypadku zgody Państwowej Inspekcji Energetycznej lub jej organów),
- 2) wielkość wskaźników energetycznych przyjmowanych w projektach była oparta na wskaźnikach osiąganych w przodujących zakładach tej samej branży,
- 3) przewidziano stosowanie silników synchronicznych wszędzie tam, gdzie na to pozwalają warunki technologiczne i gdzie jest to z punktu widzenia gospodarczego uzasadnione,
- 4) przewidziano możliwość zainstalowania aparatury po-

miarowo-kontrolnej, zapewniającej kontrolę prawidłowości gospodarki elektro-energetycznej.

§ 2. Poleca się przedsiębiorstwom, w których znajdują się zakłady zasilające ze swej sieci innych odbiorców energii elektrycznej — zlikwidowanie odbioru bezumownego i niekontrolowanego energii elektrycznej do dnia 31 grudnia 1957 r., a w szczególności:

- 1) zainstalowanie u tych odbiorców odpowiedniej aparatury pomiarowej (liczników),
- 2) rozciągnięcie na tych odbiorców zasad i postanowień państwowej taryfy za energię elektryczną.

§ 3. Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego wprowadzi do programów nauczania w technicach budowlanych — zagadnienie dotyczące racjonalnej i oszczędnej gospodarki elektroenergetycznej w zakładach przemysłowych.

§ 4. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 27 października 1956 r.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

- a) polecenie służbowe nr 50 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 19 sierpnia 1955 r. w sprawie zwiększenia oszczędności energii elektrycznej w zakładach przemysłowych (Biul. M. B. Przem. nr 17, poz. 109),
- b) zarządzenie nr 137 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 sierpnia 1955 r. w sprawie zwiększenia oszczędności energii elektrycznej w zakładach przemysłowych.

MINISTER

E. Szyr

48.

ZARZĄDZENIE nr 65 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 27 października 1956 r.

w sprawie oznaczania norm opracowywanych w ramach prac normalizacyjnych resortu Ministra Budownictwa.

(L. dz. TE-11/1/56)

W związku z przepisem § 42 ust. 1 pkt. 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 134 z dnia 26 maja 1953 r. w sprawie zasad organizacji i zakresu działania komórek normalizacyjnych w resortach oraz trybu opracowywania, uzgadniania i ustalania norm i ich zmian (Biul. PKPG nr 16/53, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Projekty norm państwowych (PN), resortowych (RN) i zakładowych (ZN), opracowywane w ramach prac normalizacyjnych resortu Ministra Budownictwa powinny być oznaczone zgodnie z wytycznymi ustalonymi w zarządzeniu.

2. Ustala się dwa rodzaje oznaczania norm: oznaczenie robocze (prowizoryczne) — używane w trakcie opracowywania norm i oznaczenie ostateczne (stałe) — po ich ustanowieniu (zatwierdzeniu).

§ 2. 1. Każdy projekt normy w czasie opracowywania powinien być oznaczony symbolem normy (PN, RN, ZN) oraz kolejnym numerem np. PN-0421, PN-0422, RN-2601, RN-2602, ZN-5201, ZN-5202.

2. Dwa różne projekty norm nie mogą mieć tego samego numeru.

3. Numery robocze projektów norm nadaje Zarząd Techniki — Wydział Głównego Normalizatora, dopiero po uzgodnieniu planu prac normalizacyjnych z Polskim Komitetem Normalizacyjnym.

4. Numery norm nie mogą być zmieniane przez jednostki (ośrodki) normalizacyjne bez uzgodnienia z Wydziałem Głównego Normalizatora Zarządu Techniki.

5. W przypadku skreślenia tematu normy, już po zatwierdzeniu planu prac normalizacyjnych, numer pozostaje na stałe w ewidencji z odpowiednią notatką dlaczego i na czyje polecenie temat został skreślony.

6. Przydział grup numerów dla jednostek (ośrodków) normalizacyjnych zostanie dokonany przez Zarząd Techniki — Wydział Głównego Normalizatora, po ustaleniu ilości ośrodków normalizacyjnych.

§ 3. Ostateczne oznaczenie norm po ich ustanowieniu (zatwierdzeniu) dokonywane jest:

- 1) dla norm państwowych (PN) przez Polski Komitet Normalizacyjny,
- 2) dla norm resortowych (RN) przez Zarząd Techniki — Wydział Głównego Normalizatora,
- 3) dla norm zakładowych (ZN) przez poszczególne centralne zarządy i inne jednostki bezpośrednio podległe Ministrowi.

§ 4. Ostateczne oznaczanie norm resortowych (RN) i zakładowych (ZN) jest oparte na systemie działowym według grup zagadnień i kolejnej numeracji norm w poszczególnych grupach, zgodnie z załączonym podziałem klasyfikacyjnym i rozdzielnikiem numerów.

§ 5. Na ustanowionych projektach norm resortowych należy umieszczać oznaczenia składające się z czterech członów:

- a) liter RN — znak normy resortowej,
- b) liczby stanowiącej dwie ostatnie cyfry roku, w którym norma będzie ustanowiona.
- c) liter MB — skrót nazwy Ministerstwa Budownictwa,
- d) numeru przewidzianego w podziale klasyfikacyjnym i rozdzielniku numerów, stanowiącym załącznik do zarządzenia.

Pełny symbol normy resortowej będzie się przedstawiał przykładowo jak następuje:

na stronie tytułowej normy   na stronie nietytułowej normy

RN — 57

MB — 0376

RN-57/MB-0376

§ 6. Na zatwierdzonych projektach norm zakładowych należy umieszczać oznaczenie składające się z pięciu członów:

- a) liter ZN — znak normy zakładowej,
- b) liczby stanowiącej dwie ostatnie cyfry roku, w którym norma będzie ustanowiona,
- c) liter MB — skrót nazwy Ministerstwa Budownictwa,
- d) liter stanowiących skrót nazwy jednostki, dla której norma została zatwierdzona,
- e) numeru przewidzianego w podziale klasyfikacyjnym i rozdzielniku numerów, stanowiącym załącznik do zarządzenia.

Pełny symbol normy zakładowej będzie się przedstawiał przykładowo jak następuje:

na stronie tytułowej normy   na stronie nietytułowej normy

ZN-57

MB-CZPEB — 0711

ZN-57/MB-CZPEB-0711

§ 7. 1. Norma resortowa i zakładowa zachowuje otrzymane oznaczenie ostateczne do czasu jej uchylecia.

2. Oznaczenie ostateczne norm resortowych i zakładowych nie ulega zmianie w przypadku przesunięcia terminu opracowania na rok następny lub w przypadku nowelizacji, a zmienia się tylko odpowiednia liczba określająca rok opracowania.

§ 8. 1. Normy resortowe ustanowione przez b. Ministra Budownictwa Miast i Osiedli oraz b. Ministra Budownictwa Przemysłowego po ustanowieniu jako norm resortowych w resorcie Ministra Budownictwa zostaną wpisane do rejestru z zachowaniem dawnych oznaczeń.

2. Oznaczanie norm zgodnie z niniejszym zarządzeniem zostanie im nadane w razie nowelizacji w resorcie Ministra Budownictwa.

3. Normy opracowane całkowicie lub częściowo w b. resortach Ministra Budownictwa Miast i Osiedli oraz Ministra Budownictwa Przemysłowego, które nie zostały ustanowione (zatwierdzone) przed połączeniem resortów, otrzymują przy ustanowieniu oznaczenia ostateczne resortu Ministra Budownictwa zgodnie z zarządzeniem.

§ 9. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1956 r.

2. Jednocześnie straciły moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie nr 13 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie numeracji norm opracowywanych w ramach prac normalizacyjnych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBMiO nr 2 poz. 19),
- 2) zarządzenie nr 209 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 września 1954 r. zmieniające zarządzenie

w sprawie numeracji norm opracowywanych w ramach prac normalizacyjnych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBMiO nr 18, poz. 132),

- 3) rozdział IV (§§ 21—23) załącznika nr 2 do zarządzenia nr 12 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 lutego 1954 r. w sprawie organizacji i zakresu działania komórek normalizacyjnych w budownictwie przemysłowym, oraz trybu opracowania, uzgadniania i ustalania norm i ich zmian (Biul. M. B. Przem. nr 10, poz. 60).

M I N I S T E R
E. Szyr

Załącznik do zarządzenia nr 65
Ministra Budownictwa
z dnia 27 października 1956 r.

PODZIAŁ KLASYFIKACYJNY

i rozdzielnik numerów dla norm resortowych i zakładowych, opracowywanych w ramach prac normalizacyjnych resortu Ministra Budownictwa.

1. Dokumentacja i projektowanie 0001—0300 1. 1. Rysunki, oznaczenia graficzne, formularze dokumentów: 1. 1. 1. dla robót budowlanych 0001—0050 1. 1. 2. dla robót montażowo-instalacyjnych 0051—0075 1. 1. 3. inne 0076—0100 1. 2. Obliczenia statyczne, zasady i wytyczne projektowania: 1. 2. 1. dla robót budowlanych 0101—0125 1. 2. 2. dla robót montażowo-instalacyjnych 0126—0150 1. 2. 3. inne 0151—0175 1. 3. Nomenklatura i określenia: 1. 3. 1. dla robót budowlanych 0176—0225 1. 3. 2. dla robót montażowo-instalacyjnych 0226—0275 1. 3. 3. inne 0276—0300 2. Środki produkcji budowlanej 0301—0525 2. 1. Rusztowania i ich części: 2. 1. 1. drewniane 0301—0325 2. 1. 2. stalowe 0326—0375 2. 2. Maszyny, sprzęt i ich części, urządzenia oraz ich naprawy 0376—0425 2. 3. Środki transportowe i ich naprawy 0426—0450 2. 4. Narzędzia budowlane i montażowe oraz ich naprawy 0451—0500 2. 5. Inne 0501—0525 3. Organizacja i urządzenia placu budowy 0526—0600 4. Bezpieczeństwo i higiena pracy 0601—0650 5. Materiały i elementy budowlane 0651—1900 5. 1. Gлина niewypalana i elementy 0651—0700 5. 2. Kamień i elementy 0701—0775 5. 3. Kruszywo 0776—0825 5. 4. Materiały wiążące 0826—0875 5. 5. Betony i zaprawy 0876—0950	5. 6. Elementy betonowe i żelbetowe 0951—1025 5. 7. Betony lekkie i elementy 1026—1100 5. 8. Gips i elementy 1101—1150 5. 9. Ceramika 1151—1200 5. 10. Szkło 1201—1225 5. 11. Wyroby wapienno-piaskowe 1226—1250 5. 12. Wyroby azbestowo-cementowe 1251—1275 5. 13. Lastrico 1276—1300 5. 14. Skałodrzew (ksylolit) 1301—1325 5. 15. Żużel 1326—1350 5. 16. Elementy szklane 1351—1375 5. 17. Materiały bitumiczne 1376—1400 5. 18. Trzcina i słoma 1401—1425 5. 19. Drewno, wyroby (bez stolarki), produkty przerobu (płyty pilśniowe) 1426—1475 5. 20. Stolarka: 5. 20. 1. drzwi 1476—1525 5. 20. 2. okna 1526—1575 5. 20. 3. płyty i inne wyroby 1576—1625 5. 21. Izolacje cieplne 1626—1650 5. 22. Metale i wyroby (okucia) 1651—1700 5. 23. Tworzywa sztuczne i masy plastyczne 1701—1750 5. 24. Inne 1751—1900 6. Materiały i elementy instalacyjne 1901—2700 6. 1. Wodociągowe 1901—1950 6. 2. Kanalizacyjne 1951—2000 6. 3. Ogrzewnicze 2001—2100 6. 4. Ciepłno-energetyczne 2101—2200 6. 5. Ciepła woda 2201—2225 6. 6. Gazowe 2226—2275 6. 7. Elektroenergetyczne, elektryczne i oświetleniowe 2276—2350 6. 8. Wentylacyjne i klimatyzacyjne 2351—2400 6. 9. Dźwigowe i sunnicowe 2401—2450 6. 10. Transportu wewnętrznego 2451—2500 6. 11. Odgromowe i przeciwpożarowe 2501—2525 6. 12. Bloki instalacyjne 2526—2575 6. 13. Inne 2576—2700 7. Roboty budowlane i ich odbiór 2701—3600 7. 1. Ziemne i odwadniające 2701—2750 7. 2. Wiertnicze i fundamentowe 2751—2800 7. 3. Murowe 2801—2850 7. 4. Betonowe i żelbetowe 2851—2900 7. 5. Konstrukcje stalowe 2901—2950 7. 6. Izolacyjne 2951—2975 7. 7. Ciesielskie 2976—3025 7. 8. Pokrywcze i blacharskie 3026—3050 7. 9. Kamieniarskie 3051—3100 7. 10. Tynkowe i sztukatorskie 3101—3150 7. 11. Okładzinowe 3151—3175 7. 12. Zduńskie oraz piece i kominy przemysłowe 3176—3225 7. 13. Stolarskie 3226—3275 7. 14. Posadzgarskie 3276—3300 7. 15. Ślusarskie i kowalskie 3301—3350 7. 16. Spawalnicze 3351—3400

7. 17. Szklarskie	3401—3425
7. 18. Malarskie	3426—3450
7. 19. Roboty w warunkach zimowych	3451—3475
7. 20. Roboty zbrojeniowe	3476—3500
7. 21. Roboty wodno-inżynierskie	3501—3525
7. 22. Inne	3526—3600
8. Roboty montażowo-instalacyjne i ich odbiór	3601—4300
8. 1. Wodociągowe	3601—3650
8. 2. Kanalizacyjne	3651—3700
8. 3. Ogrzewnicze	3701—3750
8. 4. Ciepłno-energetyczne	3751—3775
8. 5. Ciepła woda	3776—3800
8. 6. Gazowe	3801—3825
8. 7. Elektroenergetyczne, elektryczne i oświetleniowe	3826—3850
8. 8. Wentylacyjne, klimatyczne i sprężonego powietrza	3851—3900
8. 9. Dźwigowe i suwnicowe	3901—4000
8. 10. Transportu wewnętrznego	4001—4025
8. 11. Urządzenia chłodnicze	4026—4050
8. 12. Odgromowe i przeciwpożarowe	4051—4075
8. 13. Montaż bloków instalacyjnych	4076—4100
8. 14. Montaż urządzeń mechanicznych	4101—4150
8. 15. Montaż przewodów napowietrznych i podziemnych	4151—4200
8. 16. Inne	4201—4300
9. Roboty drogowe	4301—4500
10. Roboty mostowe	4501—4700
11. Różne	4701—5000

49.

ZARZĄDZENIE nr 66 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 16 października 1956 r.

w sprawie trybu odpisywania niezawinionych niedoborów materiałowo-towarowych.

(KS/56)

W związku z przepisami § 24 ust. 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Mon. Pol. nr A-29, poz. 359 i z 1956 r. nr 38, poz. 448) oraz § 3 pkt. 11 zarządzenia nr 179 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 57, poz. 623) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o przedsiębiorstwach należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa budowlano-montażowe jak i przedsiębiorstwa przemysłowe i usługowe.

§ 2. 1. Ujawnione w toku inwentaryzacji niedobory materiałowo-towarowe, mieszczące się w granicach ustalonych norm branżowych ubytków naturalnych, odpisuje się na koszty na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa.

2. W przypadku, gdy normy branżowe ubytków naturalnych nie są ustalone i wydane we właściwym trybie, odpisanie całości stwierdzonych niedoborów następuje według zasad ustalonych w § 3.

§ 3. 1. Ujawnione w toku inwentaryzacji niezawinione niedobory materiałowo-towarowe, przekraczające normy branżowe ubytków naturalnych, spisuje się w ciężar kosz-

tów na podstawie decyzji dyrektora, o ile suma niedoboru ustalonego w toku jednej inwentaryzacji, w części przekraczającej normy branżowe ubytków naturalnych, ustalonych na każdą osobę materialnie odpowiedzialną za stan składników majątkowych powierzonych jej pieczy, nie przekracza 5.000 zł.

2. W przypadku, gdy przedsiębiorstwo na podstawie upoważnienia stosuje inwentaryzację ciągłą, granicę, o której mowa w ust. 1, stosuje się do niezawinionych niedoborów, ustalonych dla każdej osoby materialnie odpowiedzialnej, stwierdzonych w okresie półrocznym (1 styczeń — 30 czerwiec; 1 lipiec — 31 grudzień).

3. W przypadku, gdy niezawinione niedobory przekraczają wysokość określoną w ust. 1, decyzję o odpisaniu wydaje dyrektor centralnego zarządu (zarządu), a dla przedsiębiorstw bezpośrednio podległych Ministrowi — Minister.

§ 4. Ujawnione w toku inwentaryzacji niezawinione niedobory w materiałach, towarach i wyrobach, których stan ilościowy określa się szacunkowo na podstawie obliczeń technicznych oraz niedobory powstałe z przyczyn losowych lub nadzwyczajnych odpisuje się odpowiednio w ciężar kosztów lub na straty na podstawie decyzji, którą wydaje dyrektor przedsiębiorstwa, bez względu na wysokość niedoborów.

§ 5. W zakresie umarzania należności z tytułu ubytków materiałowo-towarowych obowiązują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umorzeniu oraz o udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. U. nr 17, poz. 93).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1956 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą:

- 1) przepisy dotyczące odpisywania niedoborów materiałowo-towarowych, zawarte w VII części instrukcji w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania inwentaryzacji w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego, stanowiącej załącznik do okólnika nr 58 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 29 września 1954 r. w sprawie przeprowadzania w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego rocznej inwentaryzacji w 1954 r. oraz zasad i trybu normujących tok przeprowadzania spisów z natury składników majątkowych jednostek,
- 2) przepisy dotyczące odpisywania niedoborów materiałowo-towarowych i nieściągalnych z tego tytułu wierzytelności, zawarte w III części instrukcji w sprawie inwentaryzacji, stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 122 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 10 czerwca 1954 r. w sprawie inwentaryzacji (Dz. Urz. MBMiO nr 11, poz. 73),
- 3) polecenie służbowe nr 11 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 sierpnia 1953 r. w sprawie upoważnienia do zatwierdzania niedoborów, podlegających odpisaniu na straty,
- 4) zarządzenie nr 307 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19 listopada 1953 r. w sprawie upoważnienia do zatwierdzania niedoborów podlegających odpisaniu na straty (Dz. Urz. MBMiO nr 22, poz. 202).

MINISTER
wz. St. Bęć

50.

ZARZĄDZENIE nr 67 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 28 października 1956 r.

w sprawie premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych na budowie Huty im. Lenina.

(ZP-3/56)

Na podstawie § 6 ust. 2 uchwały nr 187 Prezydium Rządu z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych zatrudnionych w budownictwie (Mon. Pol. nr 34, poz. 414), po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych, nie objętych premiowaniem wynikającym z regulaminów premiowania, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych, pracujących na budowie Huty im. Lenina, tworzy się pule premiiowe:

- 1) w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych dla pracowników tych przedsiębiorstw,
- 2) w zarządach dla pracowników zarządów i odcinków budowlano-montażowych,
- 3) w odcinkach budowlano-montażowych w przypadku, gdy jednostka organizacyjna, w skład której wchodzi odcinek, ma siedzibę poza terenem budowy Huty im. Lenina.

§ 2. 1. Pule premiiowe, o których mowa w § 1, tworzy się w przypadku:

- 1) wykonania kwartalnego planu produkcji własnego wykonawstwa powyżej 100% przez jednostki organizacyjne, wymienione w § 1 pkt. 1), 2) i 3),
  - 2) spełnienia warunków, uprawniających do wypłaty premii produkcyjnej, przewidzianych w zarządzeniu nr 37 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 maja 1956 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych na budowie Huty im. Lenina.
2. Decyzje o utworzeniu puli premiiowej wydają:

- 1) dyrektor przedsiębiorstwa — dla pracowników przedsiębiorstwa,
- 2) kierownik zarządu — dla pracowników zarządu i odcinków,
- 3) kierownik odcinka — dla pracowników odcinków, o których mowa w § 1 pkt. 3.

§ 3. Wysokość puli premiiowej wynosi 2% planowanego kwartalnego funduszu płac zasadniczych z dodatkami wyrównawczymi tych pracowników za każdy 1% przekroczenia planu kwartalnego produkcji w ujęciu finansowym, w granicach do 110% wykonania planu włącznie.

§ 4. Z puli premiiowej dyrektorzy (kierownicy) jednostek organizacyjnych mogą przyznać pracownikom, określonym w § 1, z wyjątkiem maszynistów pracujących w akordzie, premie kwartalne w wysokości od 200 do 1500 zł dla jednego pracownika.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1956 r.

M I N I S T E R
wz. Czesław Babiński

51.

ZARZĄDZENIE nr 69 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 3 listopada 1956 r.

w sprawie tworzenia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych.

(KS/56)

Na podstawie § 1 ust. 1 uchwały nr 1036 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie utworzenia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych w przedsiębiorstwach uspołeczniowanych (Mon. Pol. z 1956 r. nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki resortu Ministra Budownictwa mogą tworzyć rezerwy na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych w przypadkach, gdy należności:

- 1) przekraczają kwotę zł 3.000.— dla jednostek handlowych lub przekraczają kwotę zł 1.000.— dla pozostałych jednostek,
- 2) zostały prawomocnie zasądzone, bądź do których spłaty zobowiązały się osoby materialnie odpowiedzialne,
- 3) nie mogą być pokryte w ciągu roku od daty uprawnomocnienia się wyroku sądowego, lub od daty złożenia przez dłużników zobowiązania ich spłaty.

§ 2. Jednostki resortu Ministra Budownictwa obowiązane są do terminowej windykacji wszelkich przypadających im należności, a w szczególności należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych bez względu na zmianę miejsca zamieszkania lub pracy dłużnika.

§ 3. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 listopada 1956 r.

2. Równocześnie utraciło moc obowiązującą zarządzenie nr 41 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 maja 1956 r. w sprawie tworzenia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych (Biul. Min. Bud. Przem. nr 9, poz. 60), oraz przestaje obowiązywać pismo wg rozdzielnika Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego — Centralnej Księgowości z dnia 3 marca 1955 r. L. dz. KS-1/D-1/d w sprawie utworzenia rezerwy na należności z tytułu niedoborów.

M I N I S T E R
wz. St. Bęc

52.

ZARZĄDZENIE nr 72 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 5 listopada 1956 r.

w sprawie zmiany nazwy betonów lekkich nr 1 i nr 2.

(L. dz. TE/4/56)

W związku z oparciem technologii produkcji betonów lekkich autoklawizowanych na polskich patentach oraz na podstawie art. 12 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. nr 15, poz. 61) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Poleca się zamiast stosowanej dotychczas nazwy „Beton lekki nr 1“ stosować nazwę: „Beton lekki belitowy“, (w skrócie BLB), a zamiast nazwy „Beton lekki nr 2“ — nazwę „Pianogazosilikat“ (w skrócie PGS).

§ 2. W zamówieniach i korespondencji, dotyczącej betonów lekkich, należy stosować nazwy podane w § 1.

§ 3. Zmienia się tytuły wydanych przez Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych norm zakładowych dotyczących betonów lekkich:

ZN-54/CZZPref.	— 104	„Nadproża z gazobetonu cementowego“
na ZN-54/CZZPref.	— 104	„Nadproża z betonu belitowego“
ZN-54/CZZPref.	— 109	„Gazobeton wapienny“
na ZN-54/CZZPref.	— 109	„Pianogazosilikat“
ZN-55/CZEL	— 110	„Bloki i płyty ścienne z betonu lekkiego nr 2“
na ZN-55/CZEL	— 110	„Bloki i płyty ścienne z pianogazosilikatu“
ZN-55/CZZPref.	— 113	„Bloki i płyty ścienne z betonu lekkiego nr 1“
na ZN-55/CZZPref.	— 113	„Bloki i płyty ścienne z betonu lekkiego belitowego“

W treści wymienionych norm zmienia się nazwy betonów lekkich nr 1 i nr 2 zgodnie z § 1.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1956 r.

M I N I S T E R

E. Szyr

53.

ZARZĄDZENIE nr 76 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 8 listopada 1956 r.

w sprawie wydawania decyzji o umarzeniu oraz udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących jednostkom resortu Ministra Budownictwa.

(L. dz. Fi-30/711/56)

Na podstawie § 10 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzeniu oraz o udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. Urz. nr 17, poz. 93) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się:

- 1) kierownikom jednostek działających na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym — uprawnienia do wydawania decyzji:
  - a) o umorzeniu należności nie przekraczających kwoty 1.000,— zł,
  - b) o odroczeniu terminu zapłaty lub o rozłożeniu na raty należności nie przekraczających kwoty 5.000,— złotych i nie przekraczających 2 lat okresu spłaty;

2) dyrektorom przedsiębiorstw — uprawnienia do wydawania decyzji:

- a) o umorzeniu należności nie przekraczających kwoty 10.000,— zł,
  - b) o odroczeniu terminu zapłaty lub o rozłożeniu na raty należności nie przekraczających kwoty 25.000,— złotych;
- 3) dyrektorom centralnych zarządów (zarządów) — uprawnienia do wydawania decyzji o umorzeniu oraz o odroczeniu terminu zapłaty lub rozłożeniu na raty następujących należności nie przekraczających kwoty 1.000.000,— zł:
- a) należności przedsiębiorstw i jednostek działających na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym w przypadku, gdy umorzenie należności przekracza uprawnienia dyrektora przedsiębiorstwa,
  - b) należności centralnego zarządu (zarządu).

§ 2. 1. W przypadkach, gdy umorzenie należności, odroczenie terminu zapłaty lub rozłożenie na raty należności wymaga wydania decyzji przez Ministra w porozumieniu z Ministrem Finansów:

- 1) dyrektorzy (kierownicy) zainteresowanych jednostek, działających na rozrachunku gospodarczym, zgłaszają do Ministra odpowiednie wnioski, za pośrednictwem Departamentu Finansowego, zaopiniowane przez dyrektora i głównego księgowego nadzorującego tę jednostkę centralnego zarządu (zarządu);
- 2) dyrektorzy (kierownicy) zainteresowanych jednostek budżetowych, zgłaszają do Ministra odpowiednie wnioski za pośrednictwem Zarządu Budżetowo-Administracyjnego.

2. Wniosek powinien zawierać następujące dane:

- 1) suma należności,
- 2) dokładne okoliczności powstania należności,
- 3) szczegółowe uzasadnienie wniosku o wydanie decyzji z uwzględnieniem warunków, ustalonych w § 2 powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów.

Wniosek powinien być zaopiniowany przez głównego księgowego i radcę prawnego zainteresowanej jednostki a w przypadku, gdy dotyczy należności jednostki nadzorowanej przez centralny zarząd, (zarząd) — przez głównego księgowego, radcę prawnego i dyrektora centralnego zarządu (zarządu).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1956 r.

Równocześnie tracą moc:

- 1) okólnik nr 11 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 stycznia 1952 r. w sprawie umarzenia nieściągalnych prywatno-prawnych wierzytelności przedsiębiorstw państwowych działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Dz. Urz. MBMiO nr 2, poz. 27),
- 2) zarządzenie nr 9 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 lutego 1951 r. w sprawie wydawania decyzji o umorzeniu nieściągalnych wierzytelności zjednoczeń i przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego (Biul. Min. Bud. Przem. nr 1, poz. 3).

M I N I S T E R

wz. St. Bęc

54.

PISMO OKÓLNE nr 22 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 5 listopada 1956 r.

w sprawie księgowego ujęcia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych.

(Ks-I/S-1g/56)

W związku z zarządzeniem nr 69 Ministra Budownictwa z dnia 3 listopada 1956 r. w sprawie tworzenia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych (Dz. Urz. MB nr 4, poz. 51), podaje się następujący sposób księgowego ujęcia oraz wykazywania w sprawozdawczości finansowej rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych.

§ 1. 1. Rezerwę należy tworzyć dokonując zapisu księgowego:

Wn konto 214 „Straty i zyski“ — dla jednostek handlowych,

Wn konto 201 „Straty i zyski“ — dla pozostałych jednostek,

Ma konto 106 „Inne fundusze“ — na odrębnym koncie analitycznym,

„rezerwa na należności z tytułu niedoborów“ — dla wszystkich jednostek.

2. Zmniejszenie rezerwy, dokonywane w miarę spłaty należności, na którą utworzono rezerwę, należy przeprowadzić zapisem księgowym:

Wn konto 106 „Inne fundusze“ — dla wszystkich jednostek,

Ma konto 214 „Straty i zyski“ — dla jednostek handlowych,

Ma konto 201 „Straty i zyski“ — dla pozostałych jednostek.

Spłata należności przebiega na odpowiednich kontach środków pieniężnych w korespondencji z kontem „Inne należności i zobowiązania“ (078).

3. W przypadku stwierdzenia, że na podstawie obowiązujących przepisów należność z tytułu niedoborów, na którą utworzono rezerwę, stała się nieściągalna, należy daną rezerwę rozwiązać spisując sumę należności w ciężar rezerwy zapisem księgowym:

Wn konto 106 „Inne fundusze“ — dla wszystkich jednostek,

Ma konto 078/074 „Inne należności i zobowiązania“.

§ 2. Kwoty rezerwy utworzonej na należności z tytułu niedoborów oraz wysokość strat powstałych z tego tytułu należy wykazywać odrębnie:

1) w danych uzupełniających do bilansu w dodatkowym punkcie zatytułowanym „Rezerwa na należności z tytułu niedoborów“,

2) w ramach strat i zysków po stronie strat w dodatkowej wolnej pozycji zatytułowanej „Straty wynikłe z utworzonej rezerwy na należności z tytułu niedoborów“.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

55.

PISMO OKÓLNE nr 23 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 28 października 1956 r.

w sprawie zasad eksploatacji parowozów manewrowych w budownictwie oraz premiowania pracowników, obsługujących te parowozy, za oszczędne zużywanie węgla.

(L. dz. ZP/3/4427/56)

W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Ministerstwo Budownictwa — Departament Zatrudnienia i Płac wyjaśnia, co następuje:

Jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa eksploatujące parowozy manewrowe, obowiązane są do stosowania postanowień instrukcji w sprawie zasad eksploatacji parowozów manewrowych w budownictwie przemysłowym oraz premiowania pracowników, obsługujących te parowozy za oszczędne zużywanie węgla, stanowiącej załącznik nr 1 do okólnika nr 31 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 czerwca 1955 roku (Biuletyn Min. Bud. Przem. nr 12, poz. 82) wraz z późniejszymi zmianami wprowadzonymi okólnikiem nr 28 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 16 maja 1956 roku.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

O. Vieweger

56.

PISMO OKÓLNE nr 24 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 7 listopada 1956 r.

w sprawie godzin nadliczbowych

(L. dz. ZP/3/4134/56)

Zdarzają się jeszcze przypadki samowolnego wykonywania robót akordowych przez robotników po normalnych godzinach pracy. Roboty te wykonywane są bez żadnego nadzoru technicznego, a także bez przestrzegania bezpieczeństwa i higieny pracy, co może spowodować nieobliczalne szkody, tak dla zdrowia robotników jak i dla produkcji. Ponadto, godziny pracy w tych warunkach nie są rejestrowane. Praktyka taka sprzeczna jest z socjalistycznymi założeniami pracy i należnego odpoczynku oraz nie służy do usprawnienia organizacji produkcji w normalnych godzinach pracy w stopniu, któryby zapewniał wysoką wydajność i odpowiednie zarobki robotników w ustawowym czasie (8 godzin pracy), a odwrotnie, niekiedy powoduje dezorganizację produkcji w dniu następnym.

Omawiana praca po godzinach normalnych zajęć jest też powodem fałszywej oceny wykonania norm pracy.

Zdarzają się także niedopuszczalne przypadki nieopłacania godzin nadliczbowych, chociaż są one zanotowane w zleceniach roboczych; stwierdzono również przypadki żądania od robotników zrzeczenia się należnych dodatków za pracę zleconą w godzinach nadliczbowych.

W związku z powyższym Ministerstwo Budownictwa — Departament Zatrudnienia i Płac przypomina o konieczności stosowania się do następujących wytycznych:

1) przebywanie i praca na budowie (zakładzie) po zakończeniu normalnych godzin pracy jest niedopuszczalna bez zlecenia kierownika budowy lub zakładu. Na terenie budów i zakładów powinny być wywieszzone odpowiednio napisy informujące o zakazie pracy w godzinach nadliczbowych bez zlecenia kierownika budowy lub zakładu.

- 2) należy ograniczyć wykonywanie pracy w godzinach nadliczbowych tylko do przypadków koniecznych i gospodarczo uzasadnionych. Wykonywanie robót w godzinach nadliczbowych nie może spowodować przekroczenia planu funduszu płac,
- 3) dla uniknięcia słusznych pretensji robotników — dodatki za pracę zarządzoną w godzinach nadliczbowych muszą być bezwzględnie wypłacane we właściwych terminach i wysokościach,
- 4) nie wolno żądać od pracowników zrzeczenia się dodatków za godziny nadliczbowe przepracowane na podstawie zlecenia kierownika budowy lub zakładu.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 29

z 15.IX.56 r. znak OR3/01/56 w sprawie zmiany nazwy i podporządkowania niektórych przedsiębiorstw.

Zarządzenie Ministra nr 54

z 29.IX.56 r. znak OR5/20-99/56 w sprawie zmiany podporządkowania Stalinogrodzkiego Przedsiębiorstwa Transportowego Budownictwa Przemysłowego.

Zarządzenie Ministra nr 55

z 29.IX.56 r. znak OR5/122/56 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą „Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego“ i „Przedsiębiorstwo Sprzętowe Budownictwa Przemysłowego“.

Zarządzenie Ministra nr 56

z 29.IX.56 r. znak DT15-23/56 w sprawie wprowadzenia rachunków scentralizowanych rozliczeń z budżetem z tytułu zysków i strat oraz środków obrotowych w Ministerstwie Budownictwa.

Zarządzenie Ministra nr 57

z 11.X.56 r. znak OR4/56 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Biuro Studiów i Projektów Konstrukcji Stalowych Budownictwa“.

Zarządzenie Ministra nr 59

z 20.X.56 r. znak OR4/56 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Łódzkie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych“.

Zarządzenie Ministra nr 60

z 25.X.56 r. znak OR4/56 w sprawie powołania Zarządu Rozruchu Zakładów Przemysłowych w Zjednoczeniu Przemysłowym Budowy Huty im. Lenina.

Zarządzenie Ministra nr 63

z 27.X.56 r. znak OR1/56 w sprawie ustanowienia regulaminu odznaki „Budowniczy Huty im. Lenina“.

Zarządzenie Ministra nr 64

z 17.X.56 r. znak OR3/01/56 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Zielonogórskie Przedsiębiorstwo Budowlane“.

Okólnik Ministra nr 13

z 26.X.56 r. znak DK/56 w sprawie sprawozdawczości statystycznej o stanie kadr w 1956 roku.

Polecenie służbowe Ministra nr 25

z 29.X.56 r. znak ZBA/56 w sprawie wstrzymania zakupu niektórych artykułów przemysłowych.

Polecenie służbowe Ministra nr 26

z 30.X.56 r. znak PR-TK/56 w sprawie jesiennych przewozów kolejowych w 1956 r.

Polecenie służbowe Ministra nr 27

z 30.X.56 r. znak BPT/56 w sprawie opracowania planu rzeczowego Biura Pomocy Technicznej Ministerstwa Budownictwa na rok 1957.

Polecenie służbowe Ministra nr 28

z 2.XI.56 r. znak In-4-26-56 w sprawie planu inwestycyjnego i planu sfinansowania inwestycji.

Polecenie służbowe Ministra nr 29

z 23.X.56 r. znak OR/4/56 w sprawie zapewnienia pomocy oraz środków niezbędnych dla zorganizowania Biura Studiów i Projektów Konstrukcji Stalowych Budownictwa.

Pismo okólne Ministerstwa nr 19

z 22.X.56 r. znak PL/6/56 w sprawie jednolitych zasad ustalania stopnia wykonania kwartalnego operatywnego planu kosztów dla celów premiowania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjnych zatrudnionych w komórkach administracyjnych zarządów i budowlano-montażowych przedsiębiorstw (zjednoczeń) resortu Ministerstwa Budownictwa.

Pismo okólne Ministerstwa nr 20

z 25.X.56 r. znak ZP/5/56 w sprawie stosowania cen w Oddziałach Zaopatrzenia Robotniczego.

SPROSTOWANIE

W Dzienniku Urzędowym nr 16 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prostuje się następujące omyłki w druku:

- 1) w poz. 117, na str. 15 w wierszu dziesiątym od góry zamiast „1956 r.“ powinno być „1955 r.“;
- 2) w Komunikacie o wynikach współzawodnictwa na str. 22 w tabeli pod poz. 22 zamiast „Dział Zaopatrzenia Zjednoczenia Robót Instalacyjnych — Stalinogród“ powinno być „Dział Zaopatrzenia Zjednoczenia Robót Inżynieryjnych w Stalinogrodzie“.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5

Telefon Redakcji:

Centrala 6-40-81 (do 9) wewn. 249

Telefon Administracji:

Centrala 6-40-41 (do 5) wewn. 156

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5